

De enig ware weg volgens oprukkend China

Een vierduizendjarig rijk

Van China vierduizendjarige geschiedenis weet de westerling vrijwel niets. De Chinezen hebben tijdvakken en rijken in hun nationale geschiedschrijving die voor ons onoverzichtelijk zijn en uitgaan van volkeren, naties, stammen en staten die elkaar niets ontziend beoorloogden, waarbij honderdduizenden mensen levens niet telden. De Romeinen rukten ver op in hun periode van het Imperium in het oostelijk bekken van de Middellandse Zee. Ze hadden grensposten tot achter het immense Perzische rijk. Maar China dezen ze zelfs niet per expeditionaire militaire verkenning aan. Te ver weg. Te gevaarlijk. Te onbegrijpelijk. Te instabiel. Wel was de Romeinen bekend dat er een volk was dat een onvoorstelbaar zware, lange en hoge muur had gebouwd om zich tegen noordelijke invasies te beschermen. Daarachter kroop dat volk huiverend samen. In achterdocht tegen alle vreemdelingen. Beurtvaart was uitgesloten. Al had dat volk toch een grote transoceanische vloot. Dat hadden de Romeinen niet. Hun galeien konden de golfslag van de Middellandse Zee aan. Maar buiten de Zuilen van Hercules was eigenlijk geen voortgezette kustvaart zuidwaarts mogelijk.

Het Confucianisme

Dat dat volk een soort gemeenschappelijke levensbeschouwing koesterde was wel bekend. Bij de Romeinen. En zeker later bij de Christelijke Naties, de Koninkrijken Portugal en Spanje. Confucius. Wat deze persoon had te melden gehad wist men vaag. Jezuïeten kwamen er mee terug. Die konden incidenteel met dat volk contact maken. Fransiscus Xaverius was er één van. Hij meende dat deze Meester K' Ong Qiu een messias was geweest. Ongeveer zoals Christus. Zijn openbaringsleer leek heel veel op die van de Alverlosser uit Nazareth. Xaverius' ordegenoot Matteo Ricci was bevriend geraakt met Mandarijen. Die hadden hem de Heilige Teksten van deze meester getoond.

Ricci, een Italiaan, had ze vertaald in het Portugees. Hij had gevraagd aan de Heilige Stoel om een ambassadeur te sturen. Ricci's vertaling werd omgezet in canoniek Latijn. In 1615 werd deze in Augsburg gedrukt met commentaar. Een bestseller. Zestien herdrukken en vertaald in alle Europese officiële landstalen. Geen Europeaan nadien mocht nog deze oerteksten van Meester K'Ong nog inzien. De vertaalslagen hadden merkwaardige vervormingen opgeleverd in de overlevering van datgene wat als Confucianisme te boek zou komen staan.

De westerse vernederingen

Dat merkwaardige volk had veel te bieden aan begeerlijke waren. De Hollanders kwamen daar achter in 1624 toen ze eerst Formosa hadden bezet met hun VOC. Ze legden kustbezettingen in China. Ze wilden handelscommerciële verdragen sluiten. Maar de leiders van dat volk verboden de Hollanders verdere infiltraties en joegen ze terug naar Formosa. Deze Hollanders waren wrede en respectloze barbaren. Slavendrijvers. Woekeraars. Hun reputatie werd overgedragen aan alle westerlingen: De Britten, Fransen, Italianen. Anders dan in de tijd van Marco Polo was het volk argwanend geworden tegen de rode woestelingen uit het Noorden. Dat zette zich verhevigd voort in de zo agressieve negentiende eeuw. Toen Europa zijn nietsontziend imperialisme ontplooidde. In 1899-1902 verzette China zich tegen dat Westen in de massale Boxer-opstand die bijna de allures kreeg van een Heilige Oorlog. Maar Europa reageerde met massale infanterie-aanvallen en artilleriebombarderingen. Daar kon dat volk niet tegen op. Het trad tot een wapenstilstand en kreeg vernedering na vernedering te verduren. Bij de Vrede van Versailles kreeg het in 1920 te horen dat het de omvangrijke bezettingen van Britten en Japanners moest gedogen. Het zong op wraak. Maar eerst moest Europa zich uitputten in de tweede autogenocide die Het Westen inboekt als Tweede Wereldoorlog. China herstelde als Volksrepubliek. Het besloot tot een strategisch economisch tegenoffensief. Sluikenderwijs.

De Enige Ware Route

Deze zette na 1960 in. Een globale ontwikkelingsstrategie. Gericht op investeringen in planologie en economische infrastructurele projecten op alle continenten. Via massale, attractieve leningen. De huidige president Xi Jinping komt daar nu openlijk voor uit. Hij noemt dit De Nieuwe Zijderoute. Ter herinnering aan de lucratieve contacten die de stadstaat Venetië had in de dertiende eeuw met dat volk. De leningen moeten gericht zijn op uitbreidingen en vergemakkelijking van de handsbetrekkingen met China. China levert eventueel de expertise en het uitvoerend personeel. Maar daar moet dan om gevraagd worden. De politieke invloed van China is daardoor al merkbaar geëxpandeerd. De USA merkt dat. En is beducht. China mag de uitgevoerde projecten huren en naasten als de leningen niet tijdig en regelmatig worden ingelost. Hele spoorwegtrajecten in Afrika en Zuid-Amerika zijn nu al chinees eigendom. Maar ook havenbekkens en kadeinstallaties in Europa.

Deze aspecten worden toegelicht in een viertal voordrachten. Twee uur per keer, elke week volgtijdelijk. De voordrachten worden ondersteund door powerpointpresentaties die digitaal beschikbaar zijn en hand-outs achteraf. Discussie is steeds mogelijk.